

Kijk, de wereld is winters en alles vergaat.

Maar dat wat zonnebloem was, torent nog steeds boven me uit en trekt mijn blik nog steeds omhoog.

Pas als de zon schijnt voelt het weer nodig om naar buiten te gaan.

Als de zon schijnt, gá ik ook.

Vanzelf.

Het viel me op dat een januaridag vol kleur is, als de zon schijnt.

Niet zozeer de natuur. In het klein. In de tuin. Ja, natuurlijk, als je goed kijkt ontdek je vanzelf allerlei kleuren. En dan zie je dat die kleuren uit laagjes bestaan. Dan zie je misschien niet veel verschillende kleuren, maar de kleuren die er zijn, krijgen meer diepte.

De tuin biedt in januari echter geen vlinders en haast geen bloemen.

In de zomer krioelt iedere vierkante centimeter, dan kun je dichtbij blijven om verzadigd te worden. In de zomer leeft alles vanzelf en dat is het verschil.

Maar toen de zon ging schijnen zag ik dat een januaridag óók vol kleur is.

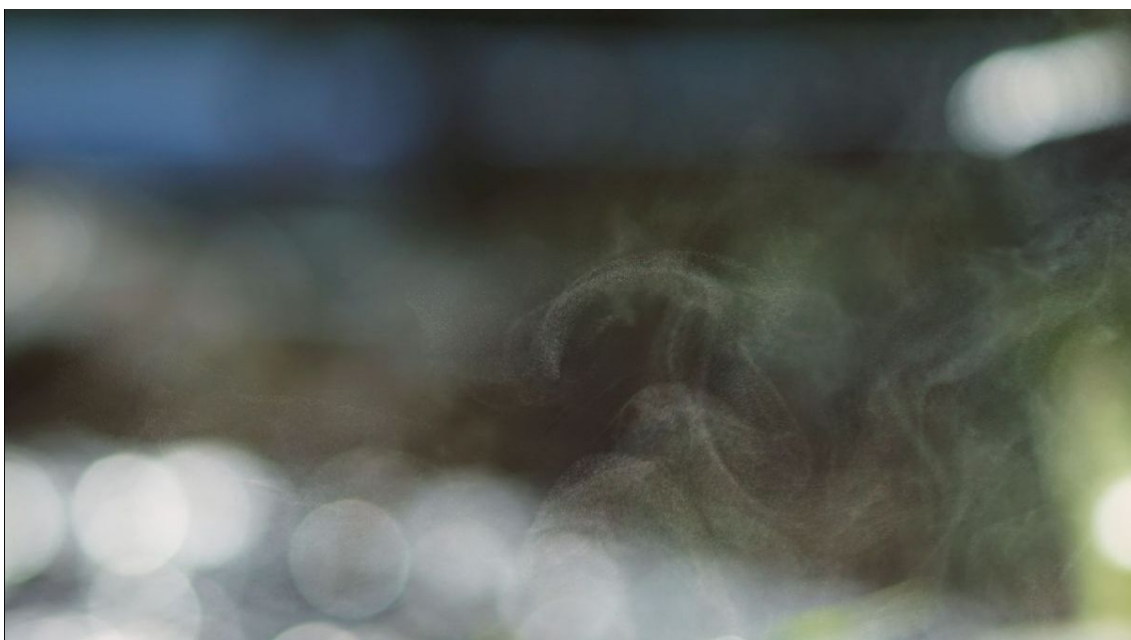
Op een andere manier.

In de winter moet je wat verder weg kijken. Niet op die vierkante centimeter blijven staren, maar omhoog!
De zon!

Zie de oplichtende silhouetten van kale bomen tegen de donkere lucht. Zie de dunne uitlopers van hun takken, de uiteinden die als een gouden krans de stam bekronen.

Voel de stralen die grauwheid verdringen alsof het er nooit was - de dagen na kerst leken nog donkerder, of hield ik mezelf nu voor de gek?

De zon blijft laag, weliswaar, maar ze schijnt en wekt de sluiers van de hemel tot leven.

De tijd tussen [de vorige Impressie](#) (19 september) en de januarizon leerde me dat mijn aandacht kostbaar is.

aandacht zn, 'het opzettelijk aan of over iets denken'

Middelnederlands *aendachte* 'het denken; aandacht; godvruchtige overpeinzing' [ca. 1430]

Evenals Middelnederduits *andacht* 'aandacht, bedoeling, herinnering' en Fries *oandacht* als woord van de mystiek overgenomen uit Middelhoogduits *andaht* 'aandacht'

al hore aendacht 'al haar toewijding' [ca. 1340-60]

aandag: 1. "oplettendheid"; 2. "vroom gebed/oorpeinsing"

aandacht 'belangstelling' > Zweeds *andakt* 'verzoek of aanvraag tot een god(heid)'

([bron](#)).

*Als er veel dingen zijn die om aandacht vragen, doe dat waar
je toe geroepen bent.*

Hoe probeer ik mijn aandacht te richten?

Door het lezen van boeken (in december kocht ik speciaal daarvoor een stapeltje bij de kringloop).

Door het luisteren naar muziek. 53 dagen stonden in het teken van het oratorium *Messiah* van G.F.

Händel. Iedere dag tot en met 1e Kerstdag deelde ik een stukje vergezeld van wat gedachten [op mijn Instagram-pagina](#).

Vanaf het nieuwe jaar probeer ik me met honderden anderen weer te richten op [het lezen van de Bijbel in 1 jaar](#). Maar ik houd het, wat betreft dit plan, bij het Oude Testament.

Ik wandel veel. En eergisteren kwam [dit blog-artikel van Ann Voskamp](#) op mijn pad. Aanrader voor als je wel eens worstelt met perfectionisme.

Het is winter.

De meeste bloemen in de tuin hebben zichzelf uitgezaaid. Winter is niets anders dan wachttijd. Niet kunnen zien wat er gebeurt, daar, in die zwarte grond. Winter is een tijd om vertrouwen te oefenen.

Voorlopig genoeg te doen.

Dankjewel voor het lezen en tot de volgende keer!

Lieke

 [Klik hier om deze Impressie door te sturen](#)

Copyright © 2021 Lieke Verrips, alle rechten voorbehouden.

(zodat Impressie niet weer in je SPAM belandt)

